

BAJER LUDWIK (1873-1961)

Urodził się 25 lipca 1873 roku w Drobninie. Syn Antoniego i Agnieszki z domu Frankowskiej. W 1896 roku ożenił się z Katarzyną Rosadzińską z Pawłowic i tam zamieszkał. Pracownik rolny w majątku ziemskim w Pawłowicach. Później wraz z rodziną przeniósł się do Oporówka. W powstaniu walczył w składzie 3. pułku strzelców wielkopolskich (57. pułk piechoty, 14. Dywizja Piechoty). Uczestnik wojny polsko-bolszewickiej. Miał stopień wojskowy plutonowego.

W 1920 roku zamieszkał w Daleszynie, gdzie kupił gospodarstwo o powierzchni 13 ha. Tam też założył oddział OSP, którego był komendantem. Członek Koła ZWPN w Gostyniu w 1935 roku. Rzeźbiarz ludowy (rzeźbił w drewnie). W czasie okupacji niemieckiej, w 1939 roku, został wraz z żoną wysiedlony do Generalnego Gubernatorstwa.

Zmarł w Lesznie 5 października 1961 roku: Pochowany został w kwaterze powstańców na cmentarzu w Lesznie.

Odznaczony: Orderem Odrodzenia Polski, Krzyżem Niepodległości, Medalem za Wojnę 1918-1921, Medalem X-lecia, Odznaką Pamiątkową Wojsk Wielkopolskich (nr 1790 z 1931 r.), Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym (nr B - 40721 z 1957 roku), Odznaką Pamiątkową 57. pułku piechoty, Odznaką Pamiątkową Grupy „Leszno”.

Miał dzieci: Franciszka (1897 Pawłowice), Adama (1902), Mariannę (1904 Pawłowice), Agnieszkę (1909 Oporówko), Stanisławę, Ignacego, Kazimierza (I 914 Oporówko) i Ludwika.